

عنوان مقاله:

طغیان آفات بومی در عرصه های درختکاری شده آبخوان کوهدشت

محل انتشار:

سومین همایش آبخوانداری (سال: 1382)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

مصطفی مریدی - مرکز تحقیقات منابع طبیعی و امور دام استان لرستان

کرم سپه وند

مجید توکلی

خلاصه مقاله:

یکی از اهداف اجرای طرح های آبخوانداری کاشت گونه های مختلف درختی مثمر و غیر مثمر است پی آمد این کار مشکلاتی را به دنبال داشته که ناشی از انتقال آفات به همراه نهالها و بذور منتقل شده از نقاط مختلف کشور و یا طغیان آفات بومی عرصه آبخوان بوده و علت آن هم فراهم آمدن شرایط مناسب از لحاظ تغذیه و پناهگاه می باشد که باعث تکثیر و طغیان آفات در این عرصه می گردد. ضمن بررسیهای که طی سالهای 1376 تا 1381 در عرصه عملیات بیولوژیک آبخوان کوهدشت به مساحت 3000 هکتار، در خصوص عوامل خسارت زا به درختان موجود صورت گرفت، مشاهده گردید که بر روی درختان غیر بومی کاشته شده این منطقه هر ساله طغیان آفاتی مشاهده می شود که در گذشته با جمعیت خیلی کم و به صورت محدود بر روی گیاهان بومی فعالیت داشته و خسارت آنها قابل توجه نبوده است. از جمله این آفات می توان به سوسک برگخوار پسته و کنه های دو نقطه ای اشاره نمود. برای بررسی آفات مذکور در طی فصول رویش نمونه برداری هایی هر دو هفته یک بار صورت گرفت. سوسک های جمع آوری شده پس از شناسایی با نام علمی *Labidostomis decipiens* از خانواده *Chrysomelidae* و کنه های نباتی *Tetranychus urticae* از خانواده *Tetranychidae* تشخیص داده شد. سوسک برگخوار پسته در اوایل فصل رویش (اردیبهشت) با تغذیه شدید از برگ های پسته و بنه و کنه دو نقطه ای در اواسط فصل (مردادماه) با تغذیه از شیرنه نباتی درختان پهن برگ به ویژه بادام باعث ضعف شدید و کاهش توان زیستی درختان مورد نظر می شوند و این امر زمینه را برای بروز آفات ثانویه خطرناکی همچون سوسک های چوبخوار از خانواده *Cerambycidae* و *Buprestidae* و سوسک های پوست خوار از خانواده *Scutellidae* مهیا نموده و در نهایت باعث زوال درختان می گردند. این آفات که جزء آفات پلی فاز هستند، ضمن تغییر تغذیه و استقرار روی پسته، بنه و بادام، با در اختیار گرفتن میزان جدید و دسترسی به منابع غذایی بیشتر و با کیفیت بهتر که باعث افزایش قدرت تولید مثل آنها می شود، جمعیت خود را به شدت افزایش داده و حالت طغیانی به خود می گیرند. این جمعیت که در سطحی فراتر از جمعیت متعادل گذشته قرار دارد، به یک سطح تعادل جدید رسیده و با داشتن نوسانات جمعیتی خطرناک می توانند به عنوان عامل مهمی در جهت کاهش موفقیت فعالیت های بیولوژی در عرصه های آبخوان عمل کنند.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/9624>

